

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-10-27
Besvaras senast
2021-11-03 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2021/22:290 Våld mot äldre

De senaste årtiondena har äldre människors situation kommit att uppmärksammas alltmer. År 1991 antog FN:s generalförsamling en resolution som konkretiserade äldre personers rättigheter. Våld mot äldre behöver belysas för att kunna åtgärdas. Flera studier visar att förövaren kan vara en partner, vuxna barn (inklusive ingifta), släktingar och medicinsk personal men även till exempel grannar. Forskning visar också att äldre underrapporterar sin våldsutsatthet, vilket gör att det kan vara svårupptäckt.

Ekonomiska faktorer kan försvåra uppbrottet från en relation med en våldsutövande partner. Det kan också vara försvårande omständigheter, till exempel att man är beroende av förövaren för till exempel vård. I vissa fall kan förövaren tvärtom också vara den som är beroende av omvårdnad och även detta kan försvåra för de utsatta att bryta upp från relationen, enligt forskning från Nationellt centrum för kvinnofrid (NCK) 2018.

I Sverige har det uppmärksamats att det finns en bristande kunskap om våld i nära relationer inom äldreomsorgen. När studier om våld i nära relationer genomförs i kommuner ingår sällan äldreomsorgen. Det finns ett stort behov av forskning om våld mot äldre kvinnor, speciellt forskning om våld mot äldre kvinnor som lever i samkönade relationer eller som har utländsk bakgrund.

Våld mot äldre kan förebyggas genom att ge information till äldre personer om deras rätt till olika former av stöd och hjälp. Kunskapen om våldsbrott mot äldre bör öka.

Tyvärr inträffar det att personal utövar olika typer av våld mot äldre människor som befinner sig i en utsatt situation. Krav på kontroller av belastningsregistret, så att de sker kontinuerligt och omfattar anställda, praktiserande och studerande inom äldreomsorgen, kan förhindra att personer dömda för våldsbrott arbetar inom äldreomsorgen.

Studier visar att äldre oftare bär på en oro för att utsättas för brott. Detta är allvarligt eftersom känslan av otrygghet kan ha stor inverkan på hur de upplever och lever i sin vardag. Känslan av otrygghet kan leda till begränsningar, exempelvis att den äldre undviker att vistas utomhus, och man kan därför medvetet undvika vissa situationer, vilket kan leda till sämre livskvalitet.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Avser ministern och regeringen att ta fram en nationell strategi för att i högre grad öka tryggheten och förebygga, upptäcka och hantera våld mot äldre?

.....

Ann-Christine From Utterstedt (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck